

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

17. 2235 /DPGG
DATA 01/09 2009

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
455, 23.09.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, inițiată de 7 deputați – PD-L (Bp. 312/2009).*

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 23 din *Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin. (1³), astfel încât, în rândul persoanelor îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole, să fie incluse și unitățile administrativ-teritoriale pentru terenurile deținute până în anul 1945.

II. Observații

1. Prin această propunere legislativă urmează a se atribui în proprietate privată unităților administrativ-teritoriale unele terenuri agricole (altele decât fostele pășuni și islazuri comunale).

În prezent, unitățile administrativ-teritoriale sunt îndreptățite la atribuirea în proprietate a acelor terenuri agricole care au destinația de islaz sau pășune comună potrivit art. 33 și art. 44 din *Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În privința acelor terenuri care au fost atribuite cu titlu de proprietate unităților administrativ-teritoriale în temeiul legilor fondului funciar, se pune problema dacă acestea sunt la dispoziția *comisiilor locale de fond funciar* sau, dimpotrivă, se află la dispoziția *consiliilor locale*, acestea nefiind obligate să le pună la dispoziția comisiilor locale de fond funciar.

În situația în care s-ar adopta prima soluție și prin atribuirea acestor terenuri în proprietatea unităților administrative, respectivele terenuri vor fi puse la dispoziția comisiilor de fond funciar, se poate observa că textul legii ar rămâne fără efect întrucât, ulterior, terenurile vor fi folosite de către comisii pentru a fi atribuite persoanelor îndreptățite. În acest caz, atribuirea în proprietate către unitățile administrative s-ar constitui într-o etapă intermediară în procesul de transferare a proprietății între stat și persoanele fizice și juridice de drept privat îndreptățite, inutilă în condițiile în care comisiile se pot oricum adresa direct Agenției Domeniilor Statului pentru ca terenurile să le fie puse la dispoziție în vederea punerii în posesie a celor îndreptățiți.

Dacă, pe de altă parte, se va îmbrățișa opinia conform căreia terenurile atribuite cu titlu de proprietate unităților administrative, în temeiul legislației din domeniul restituirii proprietății funciare, nu pot fi puse la dispoziția comisiilor de fond funciar decât prin hotărâre a consiliului local, rezultatul ar fi diminuarea suprafețelor care sunt destinate punerii în posesie a persoanelor fizice și juridice de interes privat și deci sporirea cuantumului despăgubirilor care urmează a fi acordate acestora de la bugetul de stat.

O soluție justă, care nu ar afecta procesul aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare, ar fi fost aceea ca reconstituirea dreptului de proprietate al unităților administrativ-teritoriale asupra

terenurilor cu destinație agricolă să se facă după încheierea integrală a aplicării legilor fondului funciar, din terenurile rămase disponibile.

2. Apreciem că este necesar a fi reanalizat textul propus pentru art. I avându-se în vedere situațiile în care s-a reconstituit sau constituit dreptul de proprietate în favoarea altor persoane îndreptățite, situația în care terenurile respective au fost vândute, atribuite în folosință, precum și alte situații prevăzute de lege. În acest sens, enumerăm, exemplificativ, următoarele situații reglementate de *Legea nr. 18/1991*, precum și de *Legea nr. 1/2000*:

A. Situații reglementate de *Legea nr. 18/1991*:

- punerea la dispoziție sau vânzarea terenurilor rămase la dispoziția comisiei, după încheierea integrală a reconstituirii drepturilor de proprietate (art. 18 alin. (3));

- constituirea dreptului de proprietate (art. 19 alin. (1), art. 21 și art. 43);

- terenurile care au aparținut cooperativelor sau altor persoane care au decedat, trecute în proprietatea unităților administrativ-teritoriale și în administrarea primăriilor, pentru a fi vândute, concesionate sau date în folosință (art. 26).

B. Situații reglementate de *Legea nr. 1/2000*:

- reconstituirea dreptului de proprietate din suprafețele de teren agricol trecute în proprietatea comunei, orașului sau municipiului, în cazul nerespectării condițiilor prevăzute de lege pentru constituirea dreptului de proprietate (art. 3 alin. (3));

- terenurile considerate proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale prin aplicarea dispozițiilor *Decretului nr. 712/1966* (art. 34).

Având în vedere situațiile expuse, apreciem că nu este posibilă în toate cazurile reconstituirea dreptului de proprietate „*pentru întreaga suprafață deținută în 1945*”.

3. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, apreciem că aceasta este insuficient motivată sub aspectul cerințelor prevăzute de art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, menționăm că textul propunerii legislative nu este în acord cu cel al instrumentului de prezentare și motivare. Astfel, din cuprinsul *Expunerii de motive* rezultă că sunt avute în vedere terenuri care îndeplinesc următoarele criterii: sunt terenuri agricole, se află în extravilan, sunt terenuri pe care unitățile administrativ-teritoriale „le-au avut în proprietate, înainte de 1945, până la naționalizare” și, în acest moment, se află în administrarea Agenției Domeniilor Statului. Toate aceste criterii conținute în cadrul *Expunerii de motive* nu sunt prevăzute și în cadrul textului propus pentru art. I din inițiativa legislativă.

De asemenea, considerăm că este necesară efectuarea unei analize clare a situației actuale cu privire la terenurile ce pot face obiectul propunerii legislative, în vederea evitării unei posibile situații privind inaplicabilitatea legii.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.

Cu stimă,

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului